

รอบรู้เรื่อง กฎหมาย

คู่มือเผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมายประกันชีวิตเบื้องต้น
บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)

หลักสูตร

(LAW-02) รอบรู้เรื่องกฎหมาย

เรียบเรียงโดย : สำนักงานกฎหมาย

ออกแบบโดย : สำนักงานบูรณาการการเรียนรู้

ปรับปรุงล่าสุดปี 2562

สงวนลิขสิทธิ์

บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)

123 ถนนรัชดาภิเษก แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400

โทร. 02-2470247

คำนำ

เนื่องจากการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายบางฉบับ ในช่วงปี 2551-2562 และปัจจุบันได้มีผลใช้บังคับแล้ว จึงมีความจำเป็นแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพตัวแทน / นายหน้า ประกันชีวิต จะต้องทราบและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันชีวิต สำนักงานกฎหมาย จึงได้มีการรวบรวมข้อควรรู้เกี่ยวกับภาษีอากร กฎหมาย วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค กฎหมายประกันชีวิต และกฎหมาย ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำหรับตัวแทน / นายหน้าประกันชีวิต เพื่อทราบและปฏิบัติได้ถูกต้องตาม กฎหมาย และเป็นการสนับสนุนช่วยเหลือทีมงานด้าน การตลาดในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ต่างๆ ของบริษัทฯ ได้ อย่างถูกต้อง

สำนักงานกฎหมายหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การ รวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันชีวิตเพื่อเป็น คู่มือเผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมายเบื้องต้นสำหรับตัวแทน / นายหน้าประกันชีวิต ในครั้งนี้ จะเป็นการอำนวยความสะดวกใน การปฏิบัติงานของตัวแทน / นายหน้าประกันชีวิต ได้อย่าง มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำนักงานกฎหมาย
คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

ส่วนที่ 1

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ประกันชีวิต

ประกันชีวิต ความหมาย	2
ลักษณะพิเศษของสัญญาประกันชีวิต	4
ผู้มีสิทธิเอาประกันชีวิต	6
สัญญาประกันชีวิตเป็นสัญญาที่ต้องการ ความซื่อสัตย์สุจริตอย่างยิ่งต่อกัน	9
▪ หน้าที่เปิดเผยข้อความจริง (ป.พ.พ.ม.865)	
▪ ผลของการไม่เปิดเผยข้อความจริง	
การแถลงอายุคลาดเคลื่อน	15
บทบัญญัติยกเว้นความรับผิด	16
สิทธิในการโอนประโยชน์แห่งสัญญา	17
สิทธิในการบอกเลิกสัญญา	18
สิทธิในเงินประกันชีวิตของเจ้าหนี้ผู้เอาประกันภัย	19
สิทธิในการจัดการทรัพย์สินกรณีถูกพิทักษ์ทรัพย์ ในคดีล้มละลาย	21

ส่วนที่ 2

- 23 **หลักเกณฑ์การนำเบี้ยประกันชีวิตไปหักลดหย่อนภาษี**
- กรณีที่ 1
 - กรณีที่ 2
- 25 **กรม.อนุบัติเพิ่มวงเงินลดหย่อนภาษีจากการซื้อประกันชีวิต**
- 26 **การใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้ สำหรับเบี้ยประกันสุขภาพ**
- 30 **พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551**
- คำนิยาม
 - หลักการและแนวคิด
 - ข้อสังเกตที่น่าสนใจ
- 40 **พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 เกี่ยวกับการประกันชีวิตโดยตรง**
- 41 **การต่อใบอนุญาตตัวแทน**
- การต่ออายุใบอนุญาตสำหรับระยะเวลา 1 ปี
 - การต่ออายุใบอนุญาตสำหรับระยะเวลา 5 ปี
- 42 **การมอบอำนาจเป็นหนังสือ**
- 43 **การพักใช้ใบอนุญาตตัวแทนประกันชีวิต / นายหน้าประกันชีวิต**
- 44 **การเพิกถอนใบอนุญาตตัวแทนประกันชีวิต / นายหน้าประกันชีวิต**
- 46 **แนวทางการปฏิบัติในการเสนอขายกรมธรรม์ประกันชีวิต**
- การเสนอขายโดยพบพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัทตัวแทนหรือนายหน้าประกันชีวิต
 - การเสนอขายทางโทรศัพท์
 - การเสนอขายทางไปรษณีย์
 - การเสนอขายผ่านธนาคาร
 - การเสนอขายผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์
 - การเสนอขายโดยวิธีอื่น

ส่วนที่ 1

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ กฎหมายประกันชีวิต

1. ประกันชีวิต ความหมาย

» ป.พ.พ.ม.861

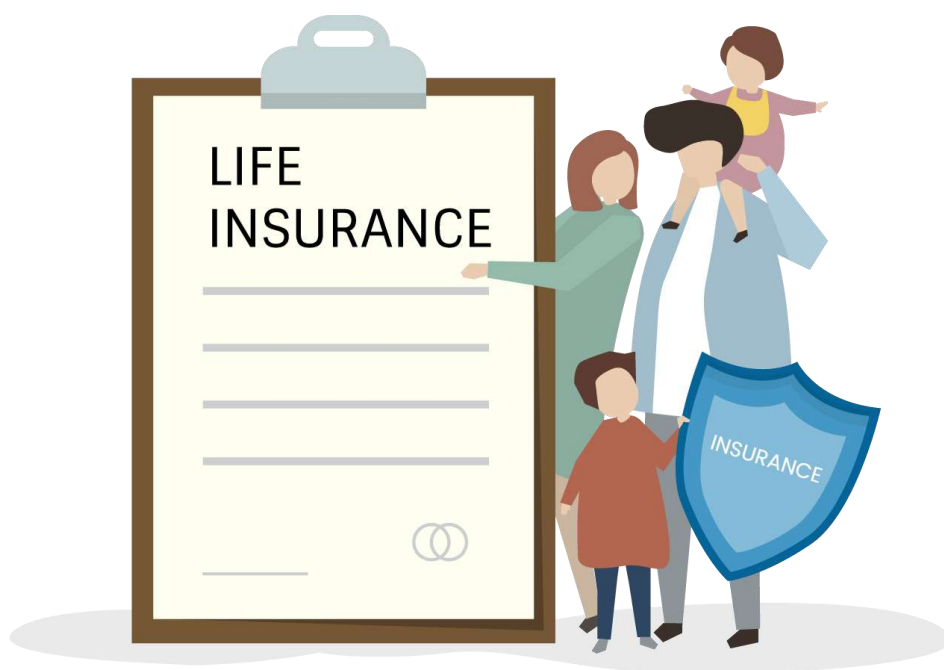
“อันว่าสัญญาประกันภัยนั้น คือ สัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือใช้เงินจำนวนหนึ่งให้ในกรณีวินาศภัยหากมีขึ้น หรือในเหตุอย่างอื่นในอนาคตตั้งได้ระบุไว้ในสัญญา และในการนี้บุคคลอีกคนหนึ่งตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่าเบี้ยประกันภัย”

» ป.พ.พ.ม.889

“ในสัญญาประกันชีวิตนั้น การใช้จำนวนเงินย่อมอาศัยความทรงชีพหรือมรณะของบุคคลคนหนึ่ง”

จากบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า **สัญญาประกันชีวิต** หมายถึง สัญญาซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงจะใช้เงินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้เอาประกันชีวิต หรือผู้สืบทายาทของผู้นั้น เมื่อผู้เอาประกันชีวิตหรือผู้ถูกเอาประกันชีวิตแล้วแต่กรณีได้เสียชีวิตลงภายในกำหนดเวลาที่ได้ตกลงกัน หรือมีชีวิตอยู่จนครบกำหนดเวลาดังกล่าว และในการนี้ผู้เอาประกันชีวิตตกลงจะส่งเบี้ยประกันภัย

“ฉาปนกิจสงเคราะห์” ถือเป็นการประกันชีวิตอย่างหนึ่ง (ฎีกา 596/2515, 1106/2516, 2218/2516) แต่เนื่องจากกิจการฉาปนกิจสงเคราะห์ ได้มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นพิเศษซึ่งปัจจุบันคือ พ.ร.บ.การฉาปนกิจสงเคราะห์ พ.ศ.2545 กรณีจึงไม่อยู่ภายใต้บังคับ พ.ร.บ.ประกันชีวิต ฯ

2. ลักษณะพิเศษของสัญญาประกันชีวิต

2.1 เป็นสัญญากำหนดจำนวนเงิน อันพึงใช้เป็นการแน่นอน

ด้วยเหตุที่ชีวิตคนไม่อาจตีราคาได้ดังเช่นทรัพย์สิน หากได้ตกลงเอาประกัน ชีวิตกันไว้เป็นจำนวนเงินเท่าใด เมื่อมรณภัยหรือภัยเหตุอื่นได้เกิดขึ้น บริษัทรับประกันภัยจะต้องใช้เงินตามจำนวนที่ได้ตกลงกันไว้ (ป.พ.พ.ม.861) ซึ่งจะแตกต่างจากการประกันวินาศภัยที่แม้จะกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยกันไว้เป็นจำนวนเท่าใดก็ตาม บริษัทรับประกันภัยจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในเหตุวินาศภัยตามความเสียหายที่แท้จริงเท่านั้น แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย (ป.พ.พ.ม.877)

2.2 เป็นสัญญาที่มีลักษณะเป็นการออมทรัพย์หรือสะสมทรัพย์อย่างหนึ่ง

สัญญาประกันชีวิตที่มีข้อตกลงกันว่าหากผู้เอาประกันชีวิตหรือผู้ถูกเอาประกันชีวิตแล้วแต่กรณียังคงมีชีวิตอยู่ในขณะเมื่อครบกำหนดสัญญา บริษัทรับประกันภัยจะจ่ายเงินก้อนหนึ่งให้ตามที่ระบุไว้ในสัญญา สัญญาประกันชีวิตแบบนี้ถือเป็นการออมทรัพย์หรือสะสมทรัพย์อย่างหนึ่ง ซึ่งจะแตกต่างจากการทำประกันวินาศภัยที่เมื่อครบกำหนดสัญญา บริษัทรับประกันภัยจะไม่จ่ายเงินใด ๆ ให้

สัญญาประกันภัยบางแบบอาจมีทั้งสัญญาประกันชีวิตและสัญญาประกันวินาศภัยรวมอยู่ด้วยกัน เช่น สัญญาประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล ซึ่งจะมีในส่วนค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายตามจริงถือเป็นประกันวินาศภัย และในส่วนที่ต้องจ่ายเมื่อถึงแก่กรรมถือเป็นสัญญาประกันชีวิต (ฎีกา 64/2516, 1769/2521, 2572/2525, 3026/2540, 5089/2541, 1150/2546)

3. ผู้มีสิทธิเอาประกันชีวิต

ด้วยเหตุที่สัญญาประกันภัยนั้น หากผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัย สัญญาจะไม่มีผลผูกพัน (ป.พ.พ.ม.863) ผู้ที่จะเอาประกันชีวิตได้จึงต้องมีส่วนได้เสียในชีวิตของบุคคลที่ตนเอาประกัน และเมื่อบุคคลทุกคนย่อมมีส่วนได้เสียในชีวิิตตนเอง ทุกคนจึงย่อมมีสิทธิเอาประกันชีวิตตนเองได้ สำหรับการเอาประกันชีวิตบุคคลอื่นนั้น หากได้ความว่าผู้ที่จะเอาประกันชีวิต มีส่วนได้เสียกับบุคคลที่ตนจะเอาประกัน ก็สามารถเอาประกันชีวิตกันได้

คำว่า **“มีส่วนได้เสีย”**

หมายถึง มีความสัมพันธ์กันถึงขนาดหากคนใดคนหนึ่งเสียชีวิตลง อีกคนหนึ่งจะได้รับผลกระทบจากการเสียชีวิตนั้น ความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะทายาท เช่น สามีภรรยา บิดามารดากับบุตร หรือความสัมพันธ์ในทางธุรกิจ เช่น นายจ้างกับลูกจ้าง เจ้าหนี้กับลูกหนี้ เป็นต้น

ส่วนได้เสียดังกล่าวกฎหมายยึดถือเอา ณ วันทำสัญญาเป็นสำคัญ หาก ณ วันทำสัญญาผู้เอาประกันภัยมีส่วนได้เสียกับบุคคลที่ตนเอาประกันแล้ว แม้ต่อมาส่วนได้เสียจะหมดไป เช่น สามีเอาประกันชีวิตภรรยา ต่อมาได้หย่าขาดจากกัน หรือนายจ้างเอาประกันชีวิตลูกจ้าง ต่อมาลูกจ้างลาออกจากงาน เช่นนี้ สัญญาก็ยังคงมีผลผูกพันกันต่อไปอยู่เช่นเดิม สำหรับจำนวนเงินเอาประกันภัยนั้น ในกรณีเอาประกันชีวิตตนเองย่อมเอาประกันชีวิตได้โดยไม่จำกัดจำนวนเงินซึ่งรวมถึงคู่สมรส บิดามารดาและบุตรด้วย เพราะถือว่าบุคคลเหล่านี้มีความใกล้ชิดกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งแน่นแฟ้น แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสามารถในการชำระเบี้ยประกันภัยด้วยเป็นสำคัญ

ในส่วนการเอาประกันชีวิตโดยบุคคลอื่นนอกจากนี้ จำนวนเงินเอาประกันภัยขึ้นอยู่กับส่วนได้เสียที่พึงมีอยู่ตามกฎหมายหรือตามความเหมาะสมแห่งการมีส่วนได้เสีย เช่น ลูกหนี้เป็นหนี้เจ้าหนี้ 100,000 บาท เจ้าหนี้สามารถเอาประกันชีวิตลูกหนี้ได้ตามจำนวนเงินที่เป็นหนี้ เป็นต้น อนึ่ง การเอาประกันชีวิตโดยผู้ไม่มีส่วนได้เสียนี้กฎหมายไม่ได้กล่าวถึงเงินค่าเบี้ยประกันภัยว่าจะต้องคืนกันหรือไม่ อย่างไร แต่ด้วยเหตุที่การเอาประกันชีวิตโดยผู้ไม่มีส่วนได้เสียนี้อาจถือได้ว่าเป็นการพนันขึ้นต่ออย่างหนึ่งซึ่งตามกฎหมายแล้วไม่ก่อให้เกิดหนี้ต่อกัน สิ่งที่ให้กันไปในการพนันขึ้นต่อจะทวงคืนไม่ได้ (ป.พ.พ.ม.853) ฉะนั้น การเอาประกันชีวิตโดยผู้ไม่มีส่วนได้เสียนี้นอกจากบริษัทรับประกันภัยมีสิทธิที่จะปฏิเสธการจ่ายเงินค่าสินไหมตามสัญญาได้แล้ว บริษัทรับประกันภัยยังมีสิทธิที่จะปฏิเสธการคืนเงินค่าเบี้ยประกันภัยได้ด้วย

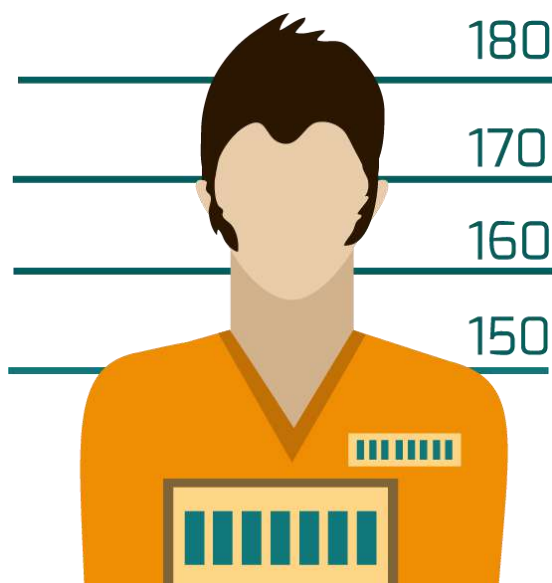

4. สัญญาประกันชีวิตเป็นสัญญาที่ต้องการความซื่อสัตย์สุจริตอย่างยิ่งต่อกัน

4.1 หน้าที่เปิดเผยข้อความจริง (ป.พ.พ.ม.865)

สาระสำคัญของสัญญาประกันชีวิตอยู่ที่การมีชีวิตอยู่ หรือการเสียชีวิตของผู้เอาประกันชีวิตหรือผู้ถูกเอาประกันชีวิตแล้วแต่กรณี ข้อความจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวผู้เอาประกันชีวิตหรือผู้ถูกเอาประกันชีวิต ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องสุขภาพร่างกาย การเคยเข้ารักษาตัวในสถานพยาบาล ฐานะอาชีพ ผู้ชำระเบี้ยประกันภัย การเคยทำประกันภัยกับบริษัทอื่นอยู่ก่อนแล้ว เหล่านี้ล้วนถือเป็นสาระสำคัญอย่างยิ่งต่อการพิจารณารับประกันภัยในอันที่จะกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยและเบี้ยประกันภัย ซึ่งผู้ที่จะรู้ข้อความจริงดังกล่าวได้ดีที่สุดก็คือตัวผู้เอาประกันชีวิตหรือผู้ถูกเอาประกันชีวิตนั่นเอง

จึงเป็นหน้าที่ของผู้เอาประกันชีวิตหรือผู้ถูกเอาประกันชีวิตที่จะต้องเปิดเผยข้อความจริงดังกล่าวให้บริษัทรับประกันภัยทราบ วิธีการก็โดยการตอบคำถามในใบคำขอเอาประกันภัยอย่างตรงไปตรงมาทุกข้อ และที่สำคัญต้องลงลายมือชื่อในใบคำขอเอาประกันภัยด้วยตนเองเพื่อยืนยันถึงการแสดงเจตนาทำประกันและยืนยันถ้อยแถลงดังกล่าว บุคคลอื่นจะลงลายมือชื่อแทนไม่ได้ แม้จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของลายมือชื่อก็ตาม เพราะนอกจากจะเข้าข่ายข้อหาความผิดทางอาญารฐานปลอม และใช้เอกสารปลอม มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 60,000.- บาท หรือทั้งจำทั้งปรับแล้ว (ป.อ.ม.264, 268) ยังอาจถูกบริษัทรับประกันภัยปฏิเสธการจ่ายค่าสินไหมเพราะเหตุลายมือชื่อปลอมดังกล่าวได้ด้วย

อนึ่ง หน้าที่เปิดเผยข้อความจริงดังกล่าว โดยหลักกฎหมาย ป.พ.พ.ม.865 แล้วไม่จำกัดเพียงเฉพาะแค่การตอบคำถามในใบคำขอเอาประกันภัยเท่านั้น หากมีข้อความจริงอื่นนอกเหนือจากนั้นซึ่งเป็นข้อสาระสำคัญ ผู้เอาประกันชีวิต หรือผู้ถูกเอาประกันชีวิตยังมีหน้าที่ต้องแถลงข้อความจริงอื่นดังกล่าวให้บริษัทรับประกันภัยทราบ

หน้าที่เปิดเผยข้อความจริงตาม ป.พ.พ.ม.865 มิได้สิ้นสุดลงเพียงเมื่อได้ยื่นใบคำขอเท่านั้น หน้าที่ดังกล่าวยังคงมีอยู่เรื่อยไปจนกว่าบริษัทรับประกันภัยจะได้ตกลงรับประกัน (ฎีกา 68/2516) หน้าที่เปิดเผยข้อความจริง หมายความว่ารวมถึงในกรณีขอต่ออายุสัญญาเพราะกรรมธรรม์ขาดผลด้วย (ฎีกา 49/2501)

4.2 ผลของการไม่เปิดเผยข้อความจริง

หากผู้เอาประกันชีวิตหรือผู้ถูกเอาประกันชีวิตละเว้นเสียไม่เปิดเผยข้อความจริง อันเป็นสาระสำคัญที่อาจจูงใจให้บริษัทรับประกันภัยเรียกเบี้ยประกันภัยเพิ่มสูงขึ้น หรือปฏิเสธการรับประกันภัย สัญญาเป็นโมฆียะ บริษัทรับประกันภัยมีสิทธิบอกล้างสัญญาและปฏิเสธการจ่ายค่าสินไหมตามสัญญาได้ (ฎีกา 1675/2500, 355/2505, 1247/2514, 858/2515, 795/2517, 1076/2520, 1769/2521, 3820/2530, 5793/2531, 1543/2534, 599/2537, 922/2542, 3682/2545)

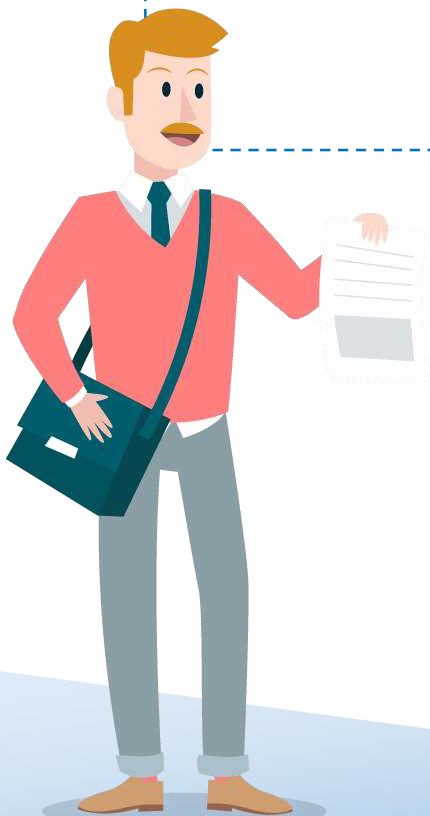
โมฆียะ: หมายถึง นิติกรรมที่ไม่สมบูรณ์ แต่ยังมีผลบังคับตามกฎหมายอยู่ ซึ่งกรณีอาจถูกบอกล้าง หรือให้สัตยาบัน หากถูกบอกล้าง นิติกรรมตกเป็นโมฆะ หากให้สัตยาบัน นิติกรรมก็เป็นอันสมบูรณ์

โมฆะ: หมายถึง นิติกรรมที่เสียเปล่า ไม่มีผลบังคับตามกฎหมาย และไม่อาจให้สัตยาบันได้

ข้อความจริงเกี่ยวกับโรคดังต่อไปนี้ ศาลฎีกาเคยวินิจฉัยว่าเป็นข้อความจริงอันเป็นสาระสำคัญ

โรคมะเร็งลำไส้ใหญ่
โรคเบาหวาน
โรคความดันโลหิตสูง
โรคตับแข็ง
โรคไตล้าคอ
โรคพิษสุราเรื้อรัง
โรคต่อมไทรอยด์เป็นพิษ
โรคลมชัก
โรคไตวายเรื้อรัง
โรคถุงลมโป่งพอง
โรคตับไต
ถิ่ช่ำน
เป็นต้น

ที่หยิบยกมาเป็นเพียงตัวอย่างส่วน
หนึ่ง มิได้หมายความว่าโรคอื่นนอกจากนี้
จะไม่ถือเป็นสาระสำคัญ ดังนั้น เพื่อ
ป้องกันมิให้ถูกบริษัทรับประกันภัยปฏิเสธ
การจ่ายเงินค่าสินไหม ผู้เอาประกันชีวิต
หรือผู้ถูกเอาประกันชีวิตจึงควรต้องแถลง
ตามความจริง

ปกปิดอาการป่วยด้วยโรคหนึ่ง แต่เสียชีวิตอีก
โรคหนึ่งหรือจากสาเหตุอื่น บริษัทรับประกันภัยก็มี
สิทธิบอกล้างสัญญาและปฏิเสธการจ่ายค่าสินไหมได้

(ฎีกา 858/2515, 5793/2531)

แม้จะมีการตรวจสอบสุขภาพก่อนทำประกัน ผู้เอา
ประกันยังมีหน้าที่ต้องแถลงข้อความจริงเกี่ยวกับ
สุขภาพของตน

(ฎีกา 771/2531)

ปกปิดที่ตนมีประกันภัยกับบริษัทอื่นอยู่แล้ว เป็น
ข้อสำคัญที่บริษัทรับประกันภัยอาจบอกปิดไม่ทำ
สัญญา

(ฎีกา 1769/2521)

5. การแปลงอายุตลาดเคลื่อน

ผู้เอาประกันชีวิต หรือผู้ถูกเอาประกันชีวิตต้องแปลงอายุของตนให้ตรงตามจริง ในกรณีผู้เอาประกันชีวิตหรือผู้ถูกเอาประกันชีวิตแปลงอายุของตนตลาดเคลื่อน แม้จะเป็นไปโดยสุจริตไม่รู้ว่าที่แปลงไปเป็นการตลาดเคลื่อนก็ตาม ย่อมมีผลดังนี้

1. ถ้าความคลาดเคลื่อนของอายุเป็นเหตุให้บริษัทรับประกันภัยกำหนดเบี้ยประกันภัยไว้ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น เมื่อถึงคราวที่จะต้องจ่ายเงินหรือจ่ายค่าสินไหม บริษัทรับประกันภัยมีสิทธิลดจำนวนเงินที่จะต้องใช้นั้น หรือค่าสินไหมที่จะต้องจ่ายนั้นลงตามส่วนได้ (ป.พ.พ.ม.893 วรรคแรก)

2. ถ้าการแปลงอายุตลาดเคลื่อนถึงขนาดที่บริษัทรับประกันภัยพิสูจน์ได้ว่าอายุที่แท้จริงอยู่นอกจำกัดอัตราทางการค้าปกติ กล่าวอีกนัยหนึ่งคืออยู่นอกเกณฑ์ที่จะรับประกัน สัญญาเป็นโมฆียะ (ป.พ.พ.ม.893 วรรคสอง) บริษัทรับประกันภัยมีสิทธิบอกล้างสัญญาและปฏิเสธการจ่ายค่าสินไหมได้

6. บทบัญญัติยกเว้นความรับผิด

นอกจากบริษัทรับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายค่าสินไหมให้แก่ผู้เอาประกันชีวิตหรือผู้ถูกเอาประกันชีวิตเพราะเหตุสัญญาไม่มีผลผูกพันตาม ป.พ.พ.ม.863 สัญญาเป็นโมฆียะและได้ถูกบอกล้างตาม ป.พ.พ.ม.865 และ ม.893 แล้ว กฎหมายว่าด้วยประกันชีวิตยังบัญญัติยกเว้นความรับผิดให้แก่บริษัทรับประกันภัย ในกรณีดังต่อไปนี้

1. ผู้เอาประกันชีวิต หรือผู้ถูกเอาประกันชีวิตฆ่าตัวตายด้วยใจสมัครภายใน 1 ปีนับแต่วันทำสัญญา (ป.พ.พ.ม.895(1))

การฆ่าตัวตายต้องกระทำด้วยใจสมัคร หากถูกบังคับให้ฆ่าตัวตายก็ไม่เข้าข่ายยกเว้นดังกล่าว

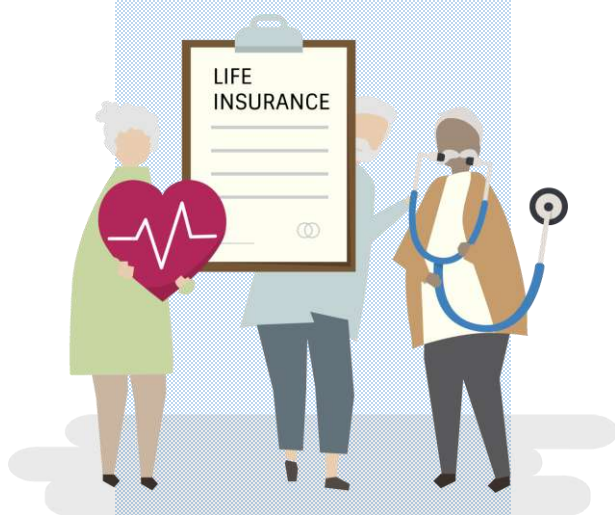
การฆ่าตัวตายที่ลงมือกระทำภายใน 1 ปีนับแต่วันทำสัญญา แต่ยังไม่ตายทันที มาตายเอาภายหลังจากนั้นซึ่งเลยกำหนด 1 ปีนับแต่วันทำสัญญา บริษัทรับประกันภัยก็ไม่ต้องรับผิดชอบ (ฎีกา 936/2536)

2. ผู้เอาประกันชีวิต หรือผู้ถูก เอาประกันชีวิตถูกผู้รับ ประโยชน์ฆ่าตายโดยเจตนา (ป. พ.พ.ม.895(2))

กรณีผู้เอาประกันชีวิต หรือผู้ถูก
เอาประกันชีวิตถูกผู้รับประโยชน์ฆ่าตาย
โดยไม่เจตนา หรือเพราะเหตุกระทำโดย
ประมาท ไม่เข้าข้อยกเว้นความรับผิด

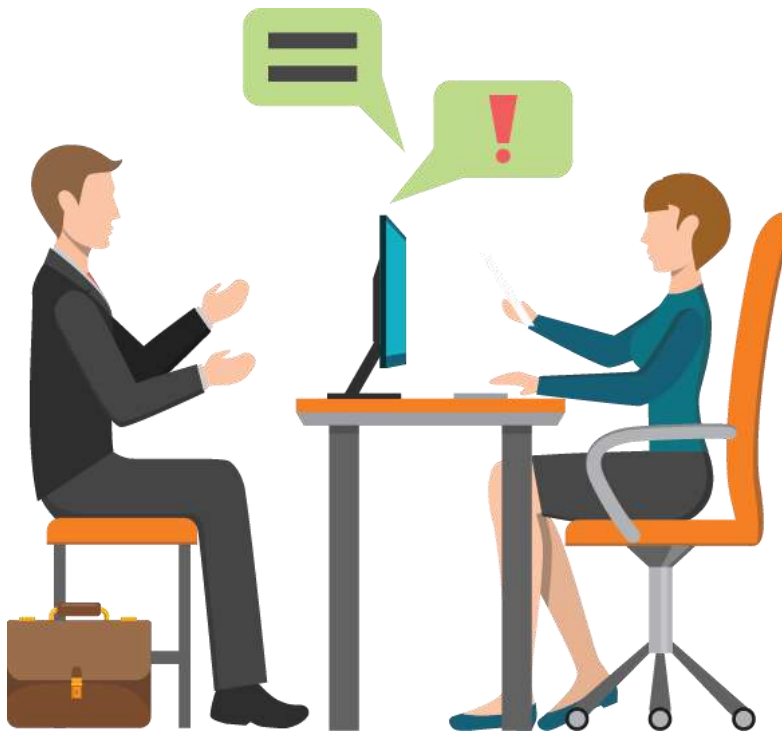
7. สิทธิในการโอนประโยชน์แห่งสัญญา

การทำประกันชีวิต ผู้เอาประกันจะ
ระบุให้ตนเป็นผู้รับประโยชน์ หรือจะระบุ
ให้คนอื่นเป็นผู้รับประโยชน์ก็ได้ ในกรณี
ระบุให้บุคคลอื่นเป็นผู้รับประโยชน์ ผู้เอา
ประกันก็ยังมีสิทธิเปลี่ยนแปลงผู้รับ
ประโยชน์อีกได้ เว้นเสียแต่ว่าตนจะได้ส่ง
มอบกรมธรรม์ให้แก่ผู้รับประโยชน์คนนั้น
ไปแล้ว และผู้รับประโยชน์คนนั้น ได้บอก
กล่าวเป็นหนังสือไปยังบริษัทรับ
ประกันภัยว่าตนจำนงจะถือเอาประโยชน์
จากสัญญานั้น (ป.พ.พ.ม.891)

8. สิทธิในการบอกเลิกสัญญา

ในสัญญาประกันชีวิต ผู้เอาประกันภัยจะบอกเลิกสัญญาเสียเมื่อใดก็ได้ โดยการงดไม่ส่งเบี้ยประกันภัยต่อไป ในกรณีเช่นนี้หากผู้เอาประกันภัยได้ส่งเบี้ยประกันภัยมาแล้วอย่างน้อยสามปี ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิได้รับเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ หรือรับกรมธรรม์ใช้เงินสำเร็จจากบริษัทรับประกันภัย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความประสงค์ของผู้เอาประกันภัย (ป.พ.พ.ม.894)

ในส่วนบริษัทรับประกันภัยนั้น ไม่มีกฎหมายบัญญัติให้สิทธิในการบอกเลิกสัญญาไว้ บริษัทรับประกันภัยจะบอกเลิกสัญญาประกันชีวิตได้ก็แต่อาศัยโดยข้อสัญญาหรือในกรณีผู้เอาประกันภัยทุจริต เช่น การปลอมลายมือชื่อในใบคำขอ เป็นต้น

9. สิทธิในเงินประกันชีวิต ของเจ้าหนี้ผู้เอาประกัน

ในขณะที่ผู้เอาประกันมีชีวิตอยู่
ผู้เอาประกันอาจตกเป็นลูกหนี้บุคคลอื่น
หากยังใช้หนี้ไม่หมด แต่ต้องมาเสียชีวิตลง
เช่นนี้ เงินประกันชีวิตที่บริษัทรับประกันภัยจะจ่ายให้
เจ้าหนี้มีสิทธิบังคับชำระหนี้ได้หรือไม่ เพียงใด
มีข้อพิจารณา ดังนี้

1. สัญญาไม่ระบุผู้รับประโยชน์ (ป.พ.พ.ม.897 บรรคแรก)

ในกรณีผู้เอาประกันมิได้ระบุผู้รับประโยชน์ไว้
เงินประกันชีวิตที่บริษัทรับประกันภัยจะจ่ายให้
ถือเป็นส่วนหนึ่งของกองมรดก
เจ้าหนี้มีสิทธิบังคับชำระหนี้ได้โดยสันติ

2. สัญญาระบุผู้รับประโยชน์ (ป.พ.พ.ม.897 วรรคสอง)

ในกรณีผู้เอาประกันระบุผู้รับประโยชน์ไว้
ผู้รับประโยชน์ย่อมมีสิทธิในเงินประกันชีวิต
ที่บริษัทจ่ายให้ เจ้าหนี้มีสิทธิบังคับชำระหนี้
ได้ก็เฉพาะแต่เงินค่าเบี้ยประกันภัย
ที่ผู้เอาประกันได้ส่งไปแล้วเท่านั้น

ตัวอย่างเช่น

ก. ทำประกันชีวิตวงเงิน 100,000 บาท

ระบุให้ ข. เป็นผู้รับประโยชน์

ก. ส่งเบี้ยประกันไปแล้ว 5,000 บาท

ต่อมาเสียชีวิตลง

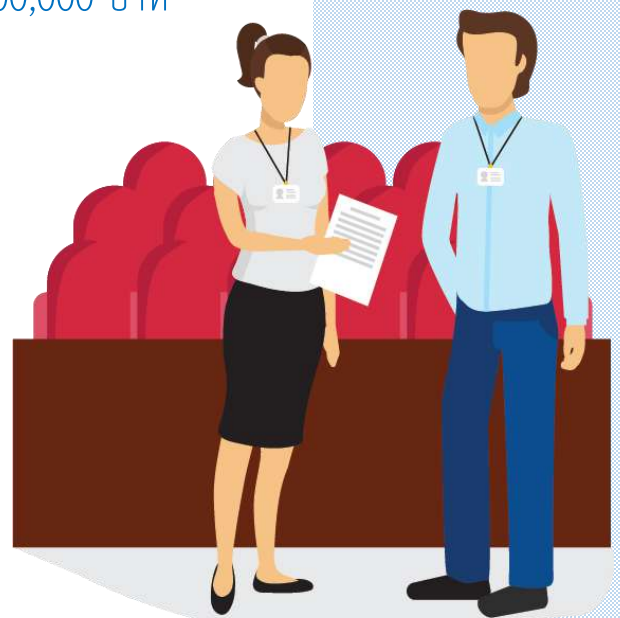
บริษัทประกันจ่ายเงินให้ ข. ตามสัญญา 100,000 บาท

เงินค่าเบี้ยที่ส่งไปจำนวน 5,000 บาท

ถือเป็นสินทรัพย์กองมรดกของ ก.

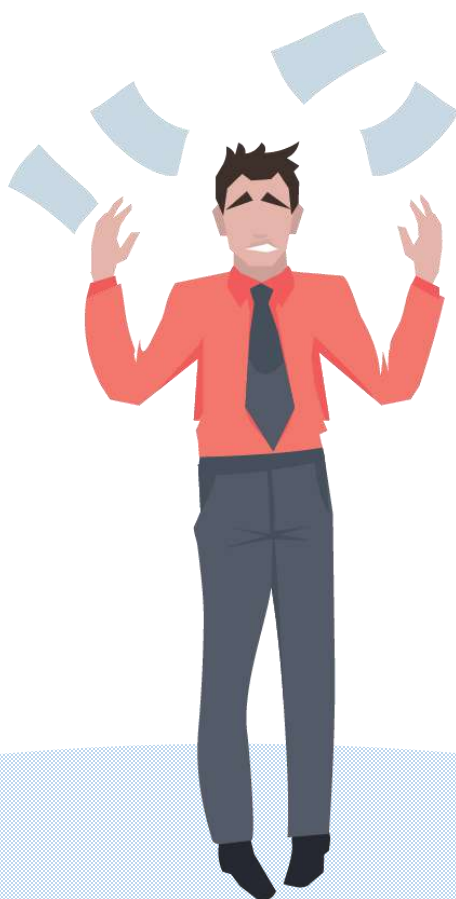
เจ้าหนี้ ก. มีสิทธิบังคับชำระหนี้ได้

เฉพาะเงินจำนวนนี้เท่านั้น

10. สิทธิในการจัดการทรัพย์สิน กรณีถูกพิทักษ์ทรัพย์ในคดีล้มละลาย

ในกรณีผู้เอาประกันภัยถูกฟ้องล้มละลาย และศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ไม่ว่าจะพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวหรือเด็ดขาด อำนาจจัดการทรัพย์สินย่อมตกแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ (พ.ร.บ.ล้มละลายฯ ม.22) การดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับกรรมธรรมไม่ว่าจะเป็นการชำระเบี้ย การเวนคืน การกู้เงินตามกรรมธรรม การรับเงินตามกรรมธรรมต่าง ๆ เหล่านี้ถือเป็นการจัดการทรัพย์สิน ผู้เอาประกันภัยไม่อาจดำเนินการได้เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หากฝ่าฝืนนิติกรรมเป็นโมฆะ

ส่วนที่ 2

หลักเกณฑ์การนำเบี้ยประกันชีวิต ไปหักลดหย่อนภาษี

หลักเกณฑ์การนำเบี้ยประกันชีวิต ไปหักลดหย่อนภาษี

กรณีที่ 1

ประกันชีวิตของตนเอง

คนที่ทำประกันชีวิตตนเองสามารถนำ
เบี้ยประกันชีวิตหักลดหย่อนภาษีได้
ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน
100,000.-บาท

กรณีที่ 2

ประกันชีวิตของกลุ่มสมรส

คนที่ทำประกันชีวิตให้คู่สมรสที่ไม่มี
รายได้สามารถนำเบี้ยประกันชีวิตหัก
ลดหย่อนภาษีได้ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่
เกิน 10,000.-บาท

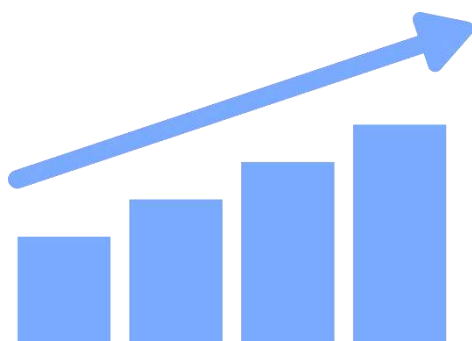

อย่างไรก็ตามหลักเกณฑ์การนำเบี้ยฯ ไปหักลดหย่อนภาษีนั้น ยังมีกรมธรรม์ประกันชีวิตที่ทำก่อนวันที่ 1 มกราคม 2552 และตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 จึงเปรียบเทียบหลักเกณฑ์การนำเบี้ยประกันชีวิตไปหักลดหย่อนภาษีไว้ ดังนี้

ก่อนวันที่ 1 มกราคม 2552	ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552
1. ระยะเวลาเอาประกันภัยตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป	1. ระยะเวลาเอาประกันภัยตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป
2. นำเบี้ยฯ ไปหักลดหย่อนภาษีได้ไม่เกิน 100,000 บาท	2. นำเบี้ยฯ ไปหักลดหย่อนภาษีได้ไม่เกิน 100,000 บาท
3. เบี้ยฯ สัญญาเพิ่มเติมที่ไม่ใช่เบี้ยชีวิต ไม่บังคับให้แยกใบเสร็จ สามารถรวมกับ เบี้ยฯ ชีวิต หักลดหย่อนได้ทั้งหมด	3. แยกรายการในใบเสร็จรับเงินโดยให้หักลดหย่อนได้เฉพาะเบี้ยฯ ชีวิตเท่านั้น
4. ไม่กำหนดเงื่อนไขการจ่ายเงินคืน	4. กรณีแบบประกันที่มีเงินจ่ายคืนต้องมีเงื่อนไขการจ่ายเงินคืน ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> 4.1 กรณีมีเงินจ่ายคืนทุกปี เงินจ่ายคืนแต่ละปีต้องไม่เกิน 20% ของเบี้ยฯ รายปี 4.2 กรณีมีเงินจ่ายคืนเป็นช่วง เช่น ทุก 3 ปี ทุก 5 ปี เงินจ่ายคืนแต่ละช่วงต้องไม่เกิน 20% ของเบี้ยสะสมในช่วงนั้นๆ 4.3 กรณีที่จ่ายเงินคืนไม่เข้าหลักเกณฑ์ 4.1 และ 4.2 เงินจ่ายคืนสะสมต้องไม่เกิน 20% ของเบี้ยสะสม
5. ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยไม่มีเงินได้ให้สามีหรือภริยา (ของผู้เอาประกันภัย) ที่มีเงินได้ นำเบี้ยประกันชีวิตไปหักลดหย่อนได้ไม่เกิน 10,000 บาท	

กรม.อนุมัติเพิ่มวงเงินลดหย่อนภาษี จากการซื้อประกันชีวิต

เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2553 คณะรัฐมนตรี
ได้มีมติเพิ่มวงเงินการให้หักลดหย่อนภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดา จากเดิมไม่เกิน 100,000 บาท
เป็นไม่เกิน 300,000 บาท โดยจำนวนค่าเบี้ย
ประกันภัยในวงเงินส่วนที่เพิ่มขึ้น 200,000 บาท
นี้ **เฉพาะสำหรับค่าเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ**
เท่านั้น ซึ่งค่าเบี้ยประกันในส่วนนี้จะต้องไม่เกิน
15% ของเงินได้พึงประเมินและเมื่อรวมค่าเบี้ย
ประกันภัยดังกล่าวกับเงินที่จ่ายเข้ากองทุน
ประเภทต่างๆ เช่น กองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ (กบข.) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และ
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพแล้ว ต้องไม่เกิน
500,000 บาท

การใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้ สำหรับเบี้ยประกันสุขภาพ

1. ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 162)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ผู้มีเงินได้จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันสุขภาพได้ตามราคาของผู้มีเงินได้ รวมทั้งได้ตามราคาของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้

ประกันสุขภาพที่ลดหย่อนได้

- ✓ การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับการรักษาการรักษาพยาบาลอันเกิดจากการเจ็บป่วยและการบาดเจ็บ การชดเชยการทุพพลภาพและการสูญเสียอวัยวะ เนื่องจากการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ
- ✓ การประกันภัยอุบัติเหตุเฉพาะที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล การทุพพลภาพ การสูญเสียอวัยวะ และการแตกหักของกระดูก
- ✓ การประกันภัยโรคร้ายแรง (Critical Illnesses)
- ✓ การประกันภัยการดูแลระยะยาว (Long Term Care)

หลักเกณฑ์

- 1 บิดาหรือมารดาแต่ละคนมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ขอยกเว้นภาษีเงินได้ ไม่เกิน 30,000.-บาท
- 2 บิดาหรือมารดาต้องอยู่ในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 180 วัน ในปีภาษีนั้น
- 3 ผู้มีเงินได้หรือสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้จะต้องเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย บุตรบุญธรรมไม่สามารถใช้สิทธิได้
- 4 ผู้มีเงินได้สามารถนำเบี้ยประกันสุขภาพสำหรับการประกันสุขภาพบิดามารดาของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบิดามารดาของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ หักลดหย่อนภาษีได้ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 15,000.-บาท

หลักฐาน

หลักฐานที่จะใช้ยื่นกรมสรรพากรก็คือใบเสร็จรับเงินหรือหนังสือรับรองจากบริษัทที่รับประกันภัย โดยต้องมีข้อความอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- 1 ชื่อ นามสกุล และเลขประจำตัวประชาชนของผู้เอาประกันภัย (ชื่อพ่อ หรือ แม่)
- 2 ชื่อ และนามสกุลของผู้จ่ายเบี้ยประกันภัย
- 3 ชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้รับประกันภัย
- 4 จำนวนเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันสุขภาพ
- 5 จำนวนเงินที่มีสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้

2. ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับ ภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 315)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อการ
ยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้เท่าที่ผู้มีเงินได้จ่ายเป็น
เบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันสุขภาพของผู้มีเงินได้
ประกาศ ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2560

ประกันสุขภาพที่ลดหย่อนได้

การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับการ
รักษาการรักษาพยาบาลอันเกิดจากการ
เจ็บป่วยและการบาดเจ็บ การชดเชยการ
ทุพพลภาพและการสูญเสียอวัยวะ เนื่องจาก
การเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ

การประกันภัยอุบัติเหตุเฉพาะที่ให้ความ
คุ้มครองเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล การทุพพล
ภาพ การสูญเสียอวัยวะ และการแตกหักของ
กระดูก

การประกันภัยโรคร้ายแรง (Critical Illnesses)

การประกันภัยการดูแลระยะยาว (Long Term
Care)

หลักเกณฑ์

ผู้มีเงินได้สามารถนำเบี้ยประกันสุขภาพของตนเอง หักลดหย่อนภาษีได้ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 15,000.-บาท และเมื่อรวมกับเบี้ยประกันชีวิต แล้วต้องไม่เกิน 100,000.-บาท

หลักฐาน

สำหรับปีภาษี 2560 ผู้มีเงินได้สามารถใช้ใบเสร็จรับเงินหรือหนังสือรับรองจากบริษัทประกอบการยื่นลดหย่อนภาษีเงินได้

สำหรับปีภาษี 2561 เป็นต้นไป ผู้มีเงินได้ที่ประสงค์จะนำเบี้ยประกันสุขภาพไปลดหย่อนภาษีต้องแจ้งความประสงค์ให้ผู้รับประกันภัยทราบ เพื่อให้ผู้รับประกันภัยสามารถนำส่งข้อมูลเบี้ยประกันสุขภาพให้แก่กรมสรรพากร โดยผู้มีเงินได้ไม่ต้องใช้หลักฐานประกอบการขอลดหย่อนภาษี

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค

พ.ศ.2551

คำนิยาม

“**ผู้บริโภค**” หมายความว่า

- 1 ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้ใช้บริการจากผู้ประกอบธุรกิจ
- 2 ผู้ที่ได้รับการเสนอหรือชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจให้ซื้อสินค้าหรือใช้บริการ
- 3 ผู้ใช้สินค้าหรือได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจโดยไม่ต้องคำนึงว่าเป็นผู้จ่ายค่าตอบแทนหรือไม่
- 4 ผู้ที่ได้รับความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

“ผู้ประกอบการ” หมายถึง

- 1 ผู้ขายสินค้า
- 2 ผู้ผลิตสินค้าเพื่อขาย หรือผู้ว่าจ้างให้ผลิต
- 3 ผู้ส่งหรือนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย
- 4 ผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า
- 5 ผู้ให้บริการ
- 6 ผู้ประกอบกิจการโฆษณาซึ่งสินค้าหรือบริการ
- 7 ผู้ซึ่งใช้ชื่อทางการค้า เครื่องหมายการค้า เครื่องหมาย ข้อความหรือแสดงด้วยวิธีใดๆ ที่ทำให้เข้าใจได้ว่า ผู้นั้นเป็นผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต หรือผู้นำเข้า

“คดีผู้บริโภค” หมายถึง

- 1 คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอื่นเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ
- 2 คดีแพ่งตามกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย
- 3 คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องพัวพันกับคดีตาม (1) หรือ (2)
- 4 คดีแพ่งที่มีกฎหมายบัญญัติให้ใช้วิธีพิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้

หลักการและแนวคิด

หลักการในการตรากฎหมายฉบับนี้ มาจากแนวความคิดที่ประสงค์ให้ความคุ้มครองผู้บริโภค ที่ได้รับความเสียหายจากการใช้สินค้าหรือบริการ แม้ว่าจะมีพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 ใช้บังคับอยู่แล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่อาจที่จะให้ความคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว ทั้งนี้เนื่องจากยังติดขัดที่คดีเกี่ยวกับผู้บริโภค ยังคงต้องพิจารณาภายใต้บังคับของบทบัญญัติว่าด้วยกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งทั่วไป ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาคดีผู้บริโภคหลายประการ เช่น ภาระค่าธรรมเนียมศาลในการฟ้องคดี หรือภาระการพิสูจน์ ยิ่งสังคมปัจจุบันระบบเศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมีการนำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการมากขึ้น ในขณะที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ในเรื่องของคุณภาพสินค้าหรือบริการ

ตลอดจนเทคนิคการตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ทั้งยังขาดอำนาจต่อการร้องในการเข้าทำสัญญา เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ ทำให้ผู้บริโภคถูกเอารัดเอาเปรียบอยู่เสมอ จนบางครั้งนำไปสู่การใช้วิธีการที่รุนแรงและก่อให้เกิดการเผชิญหน้าระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจกับกลุ่มผู้บริโภคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม อันส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ สมควรให้มีระบบวิธีพิจารณาคดีที่เอื้อต่อการใช้สิทธิเรียกร้องของผู้บริโภค เพื่อให้ผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายได้รับการแก้ไขเยียวยาด้วยความรวดเร็ว ประหยัด และมีประสิทธิภาพ อันเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค ขณะเดียวกันเป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบธุรกิจหันมาให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการให้ดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ข้อสังเกตที่น่าสนใจ

1 อายุความ

อายุความในการฟ้องคดีผู้บริโภค หากเป็นกรณีที่ฟ้องเรียกค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย โดยผลของการบริโภคสารที่สะสมในร่างกายหรือเป็นกรณีที่ต้องใช้เวลาในการแสดงอาการ ผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนต้องฟ้องภายใน 3 ปี นับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย และรู้ตัวผู้ประกอบธุรกิจที่ต้องรับผิดชอบ แต่ไม่เกิน 10 ปี นับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย อายุความในส่วนนี้เป็นการบัญญัติยกเว้นหลักอายุความในเรื่องละเมิด แต่ข้อควรระวังคือการขยายอายุความนี้ขยายให้แต่เฉพาะกรณีดังกล่าวข้างต้นเท่านั้น

2 เขตอำนาจศาล และการฟ้องคดี

ในการที่ผู้บริโภคจะฟ้องผู้ประกอบการธุรกิจเป็นคดีผู้บริโภค ให้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลที่ผู้ประกอบการธุรกิจมีภูมิลำเนาอยู่ หรือต่อศาลที่มูลคดีเกิดขึ้นก็ได้ ตามหลักกฎหมายในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง แต่ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจจะฟ้องผู้บริโภคเป็นคดีผู้บริโภคกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจยื่นฟ้องต่อศาลที่ผู้บริโภคมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลได้เพียงแห่งเดียว

3 ค่าธรรมเนียม

ในการฟ้องคดีที่ผู้บริโศคเป็นโจทก์ หรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโศคเป็นโจทก์ จะได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวงและทุกชั้นศาล ในขณะที่ถ้าผู้ประกอบธุรกิจเป็นโจทก์จะไม่ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมเหมือนผู้บริโศค แต่การได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมดังกล่าวไม่รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นที่สุด ซึ่งหมายความว่าหากในที่สุดผู้บริโศคเป็นฝ่ายแพ้คดี ศาลอาจพิพากษาให้ผู้บริโศคต้องรับผิดชอบใช้ค่าฤชาธรรมเนียมให้แก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งก็ได้

4 การฟ้องคดี

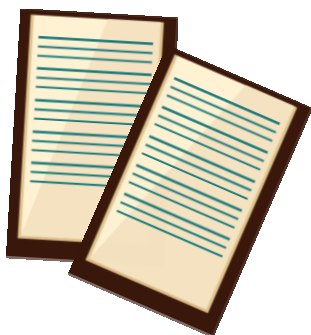
พระราชบัญญัตินี้ออกแบบให้มีลักษณะง่ายและสะดวก กล่าวคือ โจทก์จะฟ้องด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือก็ได้ ในกรณีที่ประสงค์จะฟ้องด้วยวาจา เจ้าพนักงานคดีจะเป็นผู้บันทึกรายละเอียดให้ แต่ถ้าหากผู้บริโศคเป็นโจทก์ อาจให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโศค หรือสมาคมที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโศคได้รับรองแล้ว ฟ้องคดีแทนได้ ในกรณีนี้หากจะมีการถอนฟ้องหรือการประนีประนอมยอมความจะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้บริโศคมาแสดงต่อศาลก่อน

5 การพิจารณาคดี

เมื่อมีการยื่นฟ้องคดีผู้บริโภคร ศาลจะมีคำสั่งให้ส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้แก่คู่ความอีกฝ่ายเช่นเดียวกับคดีแพ่งสามัญ แต่ศาลจะกำหนดวันนัดพิจารณาโดยเร็ว วันนัดพิจารณาค้างครั้งแรกจะกำหนดให้เป็นวันเดียวกันสามนัด คือ นัดไกล่เกลี่ย นัดจำเลยยื่นคำให้การ และนัดสืบพยาน

6 ประเด็นข้อพิพาทและการระงับข้อพิพาท

ก่อนการสืบพยาน กฎหมายนี้กำหนดให้ศาลแจ้งประเด็นข้อพิพาทให้คู่ความทราบ และจะกำหนดให้คู่ความฝ่ายใดนำพยานมาสืบก่อนหรือหลังก็ได้ โดยไม่ยึดติดกับหลักกฎหมายที่ว่า “ผู้ใดกล่าวอ้าง ผู้นั้นนำสืบ”

7 การสืบพยานล่วงหน้า

ในคดีผู้บริโภคได้กำหนดให้มีขั้นตอนของการสืบพยานล่วงหน้าเช่นเดียวกับคดีแพ่งทั่วไปแต่ขยายสิทธิให้มากขึ้น กล่าวคือ มีได้ทั้งการขอสืบพยานล่วงหน้าก่อนฟ้องคดี (คดีแพ่งทั่วไปไม่มี) และการสืบพยานล่วงหน้าหลังจากที่ได้ยื่นฟ้องคดีไว้แล้ว โดยให้เป็นสิทธิของบุคคลใดที่คาดว่าจะต้องยื่นฟ้องคดีหรือเป็นสิทธิของคู่ความที่จะร้องขอต่อศาลให้สืบพยานหลักฐานไว้ล่วงหน้าได้ หากเกรงว่าพยานหลักฐานนั้นจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาเสนอต่อศาลในภายหลังก็ให้ยื่นคำร้องต่อศาลได้ทันทีที่ปรากฏเหตุดังกล่าวขึ้น

8

คำพิพากษาหรือ
คำชี้ขาดตัดสินคดี

ในคดีผู้บริโภคมคำพิพากษาหรือคำชี้ขาดตัดสินคดีจะมีลักษณะพิเศษต่างไปจากคดีแพ่งทั่วไป กล่าวคือ

1. ศาลพิพากษาเกินคำขอได้ในคดีผู้บริโภค ไม่ผูกมัดให้ศาลต้องพิพากษาตามคำขอท้ายฟ้องของโจทก์เท่านั้น โดยหลักการในเรื่องนี้กำหนดไว้ว่า เฉพาะในคดีที่ผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคเป็นโจทก์ ถ้าจำนวนค่าเสียหายที่โจทก์เรียกร้องไม่ถูกต้องหรือวิธีการบังคับตามคำขอของโจทก์ไม่เพียงพอต่อการแก้ไขเยียวยาความเสียหายให้แก่โจทก์ ให้ศาลมีอำนาจวินิจฉัยให้ถูกต้องหรือกำหนดวิธีการบังคับคดีให้เหมาะสมได้ แม้จะเกินกว่าคำขอของโจทก์ก็ตาม แต่ทั้งนี้ต้องเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงที่คู่ความได้ยกขึ้นมามาก่อนแล้วโดยชอบ

2. ศาลพิพากษากำหนดค่าเสียหายในอนาคตได้ กล่าวคือ เฉพาะความเสียหายที่เกิดขึ้นกับร่างกาย สุขภาพ หรืออนามัย หากในเวลาศาลพิพากษาเป็นการพ้นวิสัยที่ศาลจะรู้ได้ว่าความเสียหายที่แท้จริงทั้งหมดมีจำนวนเท่าใด ศาลมีอำนาจที่จะสงวนไว้ในคำพิพากษาที่จะแก้ไขคำพิพากษาเพื่อเพิ่มเติมจำนวนค่าเสียหายในอนาคตได้ภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และก่อนการแก้ไขต้องให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งมีโอกาสคัดค้านก่อน

3. ศาลมีอำนาจกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจเปลี่ยนสินค้าใหม่ให้ผู้บริโภค ในคดีผู้บริโภคที่ฟ้องให้ผู้ประกอบธุรกิจรับผิดชอบในความชำรุดบกพร่องของสินค้า หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า ความชำรุดบกพร่องมีอยู่ในขณะส่งมอบสินค้าและไม่อาจแก้ไขให้กลับคืนสภาพที่ใช้งานได้ตามปกติหรือถึงแม้จะแก้ไขแล้วการนำไปใช้อาจเกิดอันตรายแก่ร่างกาย สุขภาพ หรืออนามัยของผู้บริโภค ศาลมีอำนาจที่จะพิพากษาให้ผู้ประกอบธุรกิจเปลี่ยนสินค้าใหม่ให้แก่ผู้บริโภค แทนการพิพากษาให้ซ่อมแซมแก้ไขสินค้าที่ชำรุดบกพร่องได้

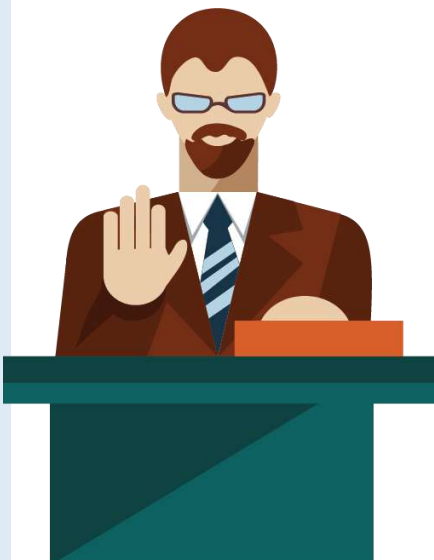
4. คำพิพากษาของศาลอาจกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษได้ กล่าวคือ นอกจากการกำหนดค่าเสียหายให้แก่ผู้บริโภคตามความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงแล้ว ในคดีผู้บริโภคยังให้อำนาจศาลที่จะกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจจ่ายค่าเสียหายเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริงอีกด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงที่ศาลกำหนด เว้นแต่ในกรณีที่ค่าเสียหายที่แท้จริงมีจำนวนไม่เกิน 50,000.- บาท ก็ให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายเพื่อการลงโทษได้ไม่เกินห้าเท่าของค่าเสียหายที่แท้จริง

5. อำนาจในการจัดการกับสินค้าที่เป็นอันตราย กล่าวคือ ในคดีผู้บริโภคให้อำนาจศาลที่จะวินิจฉัยหรือมีคำสั่งเกี่ยวกับการจัดการกับสินค้าที่ได้จำหน่ายไปแล้ว หรือที่เหลืออยู่ในท้องตลาดที่อาจเป็นอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรืออนามัยของผู้บริโภคโดยรวม เช่น ให้นำคืนจากผู้บริโภค หรือห้ามจำหน่ายสินค้าที่เหลืออยู่ หรือห้ามผลิตหรือนำเข้าสินค้าหรือสั่งให้ทำลายสินค้าที่เหลือ เป็นต้น

9

ความรับผิดชอบ ของนิติบุคคล

ในกรณีที่ผู้ถูกฟ้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นนิติบุคคล และปรากฏว่านิติบุคคลนั้นก่อตั้งขึ้นโดยไม่สุจริตหรือดำเนินการโดยไม่สุจริตหรือฉ้อฉล หลอกลวงผู้บริโภค หากนิติบุคคลนั้นมีทรัพย์สินไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้ตามฟ้อง เมื่อคู่ความร้องขอหรือศาลเห็นสมควร ให้ศาลมีอำนาจเรียกหุ้นส่วน ผู้ถือหุ้น หรือบุคคลผู้มีอำนาจควบคุมการดำเนินงานของนิติบุคคล หรือผู้รับมอบทรัพย์สินจากนิติบุคคล ให้เข้ามาเป็นจำเลยร่วม และให้มีอำนาจพิพากษาให้บุคคลนั้นร่วมรับผิดชอบในหนี้ของนิติบุคคลที่มีต่อผู้บริโภค

พระราชบัญญัติ วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.2551 เกี่ยวกับการประกันภัยโดยตรง

ปัจจุบันการขายประกันชีวิตมีช่องทางการขายที่หลากหลาย เช่น ผ่านทางตัวแทน นายหน้า ขายผ่านทางช่องทางธนาคาร (Bancassurance) ขายผ่านทางโทรศัพท์ (Telemarketing) เป็นต้น

ดังนั้น เพื่อการควบคุมให้เป็นระบบมากขึ้น คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยจึงออกกฎเกณฑ์การขายต่างๆ ออกมาให้สอดคล้องกับความคุ้มครองผู้บริโภคด้วย ตัวอย่างเช่น สิ่งที่คุณถือบัตรเครดิตและบัตรชำระสินค้าส่วนใหญ่ต้องเคยมีประสบการณ์อย่างแน่นอน นั่นคือ การติดต่อเพื่อเสนอขายกรมธรรม์ประกันชีวิตผ่านทางโทรศัพท์ เหตุผลหนึ่งที่บริษัทประกันมักโทรหาผู้ถือบัตรเครดิตประเภทต่างๆ เพราะนอกจากการขายทางโทรศัพท์จะช่วยลดค่าใช้จ่ายและเวลาในการติดต่อ และยังเป็นการสะดวกที่จะตัดการชำระเงินจากบัตรเครดิตได้

คปภ.จึงออกกฎเกณฑ์ควบคุมการเสนอขาย ผ่านทางช่องทางนี้ เช่น

1. การเสนอขายต้องดำเนินการในวันจันทร์ – วันเสาร์
เวลา 08.30 – 19.00 น.
2. ผู้เสนอขายต้องแจ้งชื่อ นามสกุล
เลขที่ใบอนุญาต ชื่อบริษัทรับประกันภัยแก่ลูกค้าด้วย
3. ถ้าลูกค้าปฏิเสธการสนทนา ตัวแทนห้ามโทรไปขายอีก
ภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่ทราบการปฏิเสธนั้น

การต่ออายุใบอนุญาตตัวแทน

ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต มีอายุ 1 ปีนับ
แต่วันที่ออกใบอนุญาต ก่อนครบกำหนดจึงต้องต่ออายุ
โดยมีวิธีการ ดังนี้

1.การต่อใบอนุญาตสำหรับระยะเวลา 1 ปี

ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายใน 2 เดือนก่อน
ใบอนุญาตหมดอายุ ต้องมีหนังสือรับรอง ว่าผ่าน
การฝึกอบรมเพิ่มเติมจากสำนักงาน คปภ. หรือ
ผ่านการอบรมตามหลักสูตรและวิธีการที่
สำนักงาน คปภ. กำหนด

2.การต่ออายุใบอนุญาตสำหรับระยะเวลา 5 ปี

ตัวแทนที่ต่อใบอนุญาตมาแล้ว 2 ครั้งติดต่อกัน
ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายใน 2 เดือนก่อน
ใบอนุญาตหมดอายุ

การมอบอำนาจเป็นหนังสือ

บริษัทต้องมอบอำนาจเป็นหนังสือให้ตัวแทนประกันชีวิตทำสัญญาประกันชีวิตในนามบริษัท หากตัวแทนประกันชีวิตเข้าทำสัญญาประกันชีวิตในนามบริษัทโดยไม่ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทฯ ถือว่ามีความผิดและมีโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตัวแทนประกันชีวิตต้องแสดงใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตทุกครั้งที่มีการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิต หรือรับเบี้ยประกันภัยในนามบริษัท หากไม่แสดงใบอนุญาตถือว่ามีความผิดและมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 30,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บริษัทต้องมอบอำนาจเป็นหนังสือให้นายหน้าประกันชีวิตรับชำระเบี้ยประกันภัยในนามบริษัท หากนายหน้าประกันชีวิตรับชำระเบี้ยประกันภัยในนามบริษัท โดยไม่ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัท ถือว่ามีความผิดและมีโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นายหน้าประกันชีวิตต้องแสดงหนังสือมอบอำนาจจากบริษัททุกครั้งที่มีการรับเบี้ยประกันภัยในนามบริษัท หากไม่แสดง ถือว่ามีความผิดและมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 30,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การพักใช้ใบอนุญาต

เป็นตัวแทนประกันชีวิต/นายหน้าประกันชีวิต

อำนาจในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตมีพฤติการณ์ดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตกระทำการงดเว้นกระทำการ หรือดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด

1

ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 71 มาตรา 73/2 มาตรา 74 มาตรา 75 มาตรา 76 มาตรา 79/2 หรือมาตรา 83 วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 80

2

ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 73/1 หรือมาตรา 79/1

ตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตผู้ใดไม่กระทำการ ไม่งดเว้นกระทำการ หรือไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลานายทะเบียนกำหนด ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตได้จนกว่าจะได้ดำเนินการให้ถูกต้อง เมื่อปรากฏว่าตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตได้ดำเนินการให้ถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดกระทำการเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิต

การเพิกถอนใบอนุญาต

เป็นตัวแทนประกันชีวิต/นายหน้าประกันชีวิต

อำนาจในการเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตมีพฤติกรรม ดังต่อไปนี้

- 1** ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 71 มาตรา 73/2 มาตรา 75 มาตรา 76 มาตรา 79/2 หรือมาตรา 83 วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 80 ในประการที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือประชาชน
- 2** ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 79/1 ในประการที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือประชาชน
- 3** ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามในการเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิต ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกันชีวิต

4

กระทำการเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาต

5

เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นอีก ไม่ว่าจะเป็เหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

6

ดำเนินงานที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือประชาชน

สิทธิของตัวแทนประกันชีวิต/นายหน้าประกันชีวิต ที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตและเพิกถอนใบอนุญาต

ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

แนวทางปฏิบัติในการเสนอขาย กรมธรรม์ประกันภัย

การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย

ให้บริษัทสามารถกระทำได้ ดังต่อไปนี้

- 1 การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยโดยพบพนักงาน
หรือลูกจ้างของบริษัท ตัวแทนประกันชีวิต
หรือนายหน้าประกันชีวิต
- 2 การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยผ่านทางโทรศัพท์
- 3 การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยผ่านทางธนาคาร
- 4 การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยผ่านทางไปรษณีย์
- 5 การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์
- 6 การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยโดยวิธีอื่น
นอกเหนือจาก 1, 2, 3, 4 และ 5

- การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยตาม 2, 3 และ 4 ให้ชำระเบี้ยประกันภัย
เข้าบัญชีบริษัทเท่านั้น
- การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยตาม 5 ให้ปฏิบัติตามประกาศ คปภ. ว่า
ด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการออกกรมธรรม์ประกันภัย การเสนอขายกรมธรรม์
ประกันภัย และการชดใช้เงินตามสัญญาประกันชีวิต โดยใช้วิธีการทาง
อิเล็กทรอนิกส์

ข้อกำหนดที่ใช้กับการเสนอขาย กรมธรรม์ประกันภัย

การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยตาม 1, 2, 3, 4, 5 และ 6
ให้กับบริษัทและผู้เสนอขายแล้วแต่กรณี ปฏิบัติดังต่อไปนี้

1

อธิบายหลักการเปิดเผยข้อความจริงในใบคำขอเอา
ประกันภัยและผลที่จะเกิดขึ้นหากมีการแถลงข้อความอัน
เป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงอันเป็นสาระสำคัญ

2

ระบุแจ้งชัดว่ากรมธรรม์ประกันภัยที่เสนอขายเป็น
กรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทใด

3

ไม่กระทำการใดๆ อันเป็นการรบกวน หรือก่อความ
รำคาญให้แก่ลูกค้า และต้องยุติการเสนอขายทันที หาก
ลูกค้าแสดงเจตนาว่าไม่ประสงค์จะซื้อ

4

แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเป็นการเสนอขายกรมธรรม์
ประกันภัย ไม่ใช่การฝากเงิน และห้ามใช้คำที่สื่อ
ความหมายให้สำคัญผิด เช่น ใช้คำว่า “ฝาก” หรือ “ฝาก
เงิน” แทนคำว่า “ชำระเบี้ยประกันภัย” หรือคำอื่นใดที่
ทำให้ลูกค้าเข้าใจว่าเป็นการฝากเงิน ทั้งนี้ หากมีการระบุ
ว่าเป็นการออม ให้ระบุให้ชัดเจนว่าเป็นการออม
ในรูปแบบการประกันชีวิต

5

แจ้งให้ลูกค้าทราบถึงสิทธิการมีหรือไม่มีเกี่ยวกับเงื่อนไขการ
ขอยกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย (Free look period) หากมี
สิทธิต้องแจ้งจำนวนวันที่ลูกค้ามีสิทธิขอยกเลิก และแจ้งสิทธิ
ของลูกค้าที่สามารถดำเนินการต่างๆ เช่น สิทธิการเวนคืน
สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนกระบวนการ
ในการเรียกร้องให้ชดใช้เงิน เป็นต้น

6

บริหารจัดการกรณีเกิดการขัดกันทางผลประโยชน์ เพื่อให้
มั่นใจว่าลูกค้าได้รับข้อมูลอย่างถูกต้องเพียงพอประกอบการ
ตัดสินใจทำสัญญาประกันภัย

7

แจ้งลูกค้าทราบจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัย
จะต้องชำระ ระยะเวลาเอาประกันภัย
ระยะเวลาชำระเบี้ยประกันภัย

8

เมื่อลูกค้าต้องการทราบการได้มาซึ่งข้อมูลของตนเอง
ผู้เสนอขายต้องแจ้งให้ลูกค้าทราบว่าได้รับข้อมูล
เกี่ยวกับลูกค้ามาได้อย่างไร

การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย

ให้บริษัทและผู้เสนอขาย

ละเว้นการปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1

ชักชวนให้ผู้เอาประกันภัยยกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย
เพื่อมาซื้อกรมธรรม์ประกันภัยใหม่

2

ให้ข้อความที่เป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริง
ซึ่งควรบอกให้แจ้งเพื่อมุ่งหวังให้ทำสัญญาประกันภัย
กับบริษัท

3

ให้คำแนะนำซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิด
หรือละเว้นการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญ
ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิด

4

บังคับให้ลูกค้าเข้าทำสัญญาประกันภัย หรือใช้การทำ
สัญญาประกันภัยเป็นเงื่อนไขในการให้บริการ
หรือทำธุรกรรมอื่นใด

1

การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย

โดยพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท
ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต

ผู้เสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย ปฏิบัติดังต่อไปนี้

1

แจ้งชื่อตัว ชื่อสกุล บริษัทที่สังกัด (ถ้ามี) พร้อมทั้งแสดงบัตรพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต แล้วแต่กรณี

2

แจ้งความประสงค์ในการติดต่อกับลูกค้า ซึ่งต้องแสดงให้เห็นหลักฐานชัดแจ้งว่าเป็นการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย

3

เมื่อได้รับอนุญาตให้เสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยจากลูกค้า พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต จะต้องอธิบายเกี่ยวกับกรมธรรม์ประกันภัยที่เสนอขาย โดยใช้เอกสารประกอบการเสนอขายที่ได้รับความเห็นชอบจากบริษัทเท่านั้น

4

สอบถามความต้องการ วัตถุประสงค์ในการซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต เพื่อแนะนำให้ลูกค้าทำประกันชีวิตให้เหมาะสมกับความเสี่ยงและความสามารถในการชำระเบี้ยประกันภัย (suitability requirement)

5

เมื่อลูกค้าประสงค์จะทำประกันชีวิต พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต จะต้องส่งมอบใบคำขอเอาประกันภัยให้แก่ลูกค้า และให้ลูกค้ากรอกรายละเอียดในใบคำขอเอาประกันภัย และลงลายมือชื่อในฐานะผู้ขอเอาประกันภัยด้วยตนเอง หากได้รับคำร้องขอจากลูกค้าให้กรอกรายละเอียดให้ พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต จะต้องกรอกรายละเอียดให้ถูกต้องตามที่ได้รับข้อมูลจากลูกค้า และอ่านให้ลูกค้าฟัง ก่อนให้ลูกค้าลงลายมือชื่อในฐานะผู้ขอเอาประกันภัย

6

เมื่อบริษัทได้รับเบี้ยประกันภัยเข้าบัญชีบริษัท หรือได้รับชำระผ่านพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต บริษัทต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวออกเอกสารแสดงการรับเงินของบริษัททันที นอกจากนี้กรณีเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท หรือนายหน้าประกันชีวิตของบริษัท ต้องแสดงหนังสือมอบอำนาจให้รับชำระเบี้ยประกันภัยจากบริษัทด้วย

7

เมื่อได้รับคำขอเอาประกันภัยและลูกค้าได้ชำระเบี้ยประกันภัยแล้ว ให้พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท ตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิต ส่งมอบเอกสารเสนอขายที่ลงรายการครบถ้วนให้แก่ลูกค้า พร้อมแจ้งระยะเวลาซึ่งลูกค้าจะได้รับกรมธรรม์ประกันภัยจากบริษัท หรือได้รับการติดต่อจากบริษัท

เอกสารเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยรายบุคคล ต้องได้รับความเห็นชอบจากบริษัท และต้องมีรายการดังต่อไปนี้ด้วย เป็นอย่างน้อย

- ▶ ชื่อและสถานที่ทำการของบริษัท
- ▶ ชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้เอาประกันภัย
- ▶ ชื่อตัว ชื่อสกุล ของผู้เสนอขาย พร้อมช่องลงลายมือชื่อ
- ▶ วัน เดือน ปี และเวลาที่มีการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย
- ▶ สรุปเงื่อนไขความคุ้มครอง ผลประโยชน์ และข้อยกเว้นตามกรมธรรม์ประกันภัย
- ▶ จำนวนเบี้ยประกันภัย วิธีชำระเบี้ยประกันภัย ในช่องทางต่างๆ ระยะเวลาเอาประกันภัย และระยะเวลาชำระเบี้ยประกันภัย
- ▶ ข้อความที่ระบุว่าผู้เอาประกันภัยมีหน้าที่ในการนำส่งเบี้ยประกันภัย การที่พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต มาเก็บเบี้ยประกันภัยเป็นการให้บริการเท่านั้น
- ▶ คำเตือนให้ผู้เอาประกันภัยศึกษา และทำความเข้าใจเงื่อนไขความคุ้มครอง ผลประโยชน์ และข้อยกเว้นตามกรมธรรม์ประกันภัย

8

พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต จะต้องส่งคำขอเอาประกันภัย พร้อมเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากลูกค้าไปยังบริษัทในโอกาสแรกที่สามารถทำได้แต่ไม่เกินวันทำการถัดไป

9

พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต จะต้องแจ้งให้ลูกค้าทราบว่า เมื่อลูกค้าได้รับการคุ้มครองประกันภัยแล้ว ลูกค้ามีสิทธิตรวจสอบเนื้อหาตามกรมธรรม์ประกันภัย หากไม่เป็นที่พอใจลูกค้ามีสิทธิยกเลิกกรมธรรม์กรมธรรม์ประกันภัย ทั้งนี้ขึ้นกับแบบกรมธรรม์ประกันภัยที่มีการเสนอขาย

การเสนอขายกรมธรรม์ประกันชีวิต

ควบการลงทุนผ่านตัวแทนประกันชีวิต

หรือนายหน้าประกันชีวิต

บริษัทต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

1

จัดให้ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิตผู้เสนอขาย ผ่านการอบรมความรู้เกี่ยวกับกรมธรรม์ประกันชีวิต ควบการลงทุนตามหลักสูตรที่สำนักงาน คปภ. ประกาศกำหนด และได้รับความเห็นชอบให้ปฏิบัติหน้าที่ติดต่อและให้บริการ แก่ลูกค้าในการให้คำแนะนำการลงทุนตราสารตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และได้รับการขึ้นทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

2

ผู้เสนอขายตาม (1) ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ใช้กับการเสนอขายกรรมธรรม์ประกันภัย นอกจากนี้ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้ด้วยเป็นอย่างน้อย

อธิบายลักษณะของกรรมธรรม์ประกันชีวิต ควบการลงทุน จำนวนเบี้ยประกันภัยที่จะถูกหักค่าใช้จ่าย ค่าธรรมเนียมและค่าการประกันภัย โดยจำนวนเงินที่เหลือจะถูกนำไปลงทุนในกองทุนรวมตามที่ลูกค้าเลือก ซึ่งผลตอบแทนจะเป็นไปตามผลตอบแทนของกองทุนรวมที่ลูกค้าเลือก และมีความเสี่ยงที่จะกำไรหรือขาดทุน

ชี้แจงความแตกต่างในด้านความเสี่ยงจากการลงทุนและการจัดการในมูลค่าตามกรรมธรรม์ประกันชีวิตควบการลงทุนกับกรรมธรรม์ประกันชีวิตแบบพื้นฐาน และกรรมธรรม์ประกันชีวิตแบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์

ชี้แจงรายละเอียดการคำนวณกระแสเงินสดไหลเวียนเข้าและออก การได้รับผลประโยชน์ การจ่ายเบี้ยประกันภัย ค่าใช้จ่าย ค่าธรรมเนียม และค่าการประกันภัยของลูกค้า

อธิบายเกี่ยวกับกรรมธรรม์ประกันชีวิตควบการลงทุนและหน่วยลงทุนควบคู่กรรมธรรม์ประกันชีวิตที่เสนอขาย โดยใช้เอกสารประกอบการเสนอขายที่ได้รับความเห็นชอบจากบริษัท ประกอบกับหนังสือชี้ชวนซื้อหน่วยลงทุนควบคู่กรรมธรรม์ประกันชีวิตที่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารประกอบการเสนอขายกรรมธรรม์ประกันชีวิตควบการลงทุน ที่บริษัทให้ความเห็นชอบต้องเป็นปัจจุบัน ถ้าใช้ข้อมูลที่เป็นผลประกอบการในอดีตที่แสดงการวิเคราะห์เพื่อประกอบการขาย ต้องมีคำเตือนให้ผู้เอาประกันภัยทราบว่าผลประกอบการในอดีตมิได้เป็นเครื่องบ่งชี้ผลประกอบการในอนาคต

การเสนอขายกรมธรรม์ประกันชีวิต

แบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ผ่านตัวแทนประกันชีวิต

หรือนายหน้าประกันชีวิต

บริษัทต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

1

จัดการให้ตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตผู้เสนอขาย ผ่านการอบรมความรู้เกี่ยวกับกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ที่สำนักงาน คปภ.ประกาศกำหนด และได้รับการขึ้นทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

2

ผู้ทำการเสนอขายตาม (1) ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อกำหนดที่ใช้กับการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย นอกจากนี้ต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้ด้วย เป็นอย่างน้อย

ให้คำแนะนำแก่ลูกค้าถึงลักษณะความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง

ชี้แจงความแตกต่างในด้านความเสี่ยงจากการลงทุน และการจัดการในมูลค่าตามกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ กรมธรรม์ประกันชีวิตควบการลงทุน และกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบพื้นฐาน

ใช้เอกสารเสนอขายกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์รายบุคคลที่บริษัทให้ความเห็นชอบ

การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย โดยพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต ที่ทำการเช่าพื้นที่การขายนอกสำนักงานใหญ่หรือสถานที่ทำการเป็นการชั่วคราวหรือการเปิดบูธชั่วคราว ผู้เสนอขายต้องแจ้งข้อมูล เช่น รายชื่อผู้เสนอขาย สถานที่ระยะเวลา ให้บริษัททราบก่อนดำเนินการเสนอขาย เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลและตรวจสอบของบริษัท

2

การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย ผ่านทางโทรศัพท์

การเสนอขายให้เป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

1

การเสนอขายให้ดำเนินการโดยพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท
ตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต หรือธนาคาร ที่บริษัท
อนุญาตให้เสนอขายกรมธรรม์ประกันชีวิตของบริษัท

2

กรมธรรม์ประกันภัยต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนให้
เสนอขายผ่านทางโทรศัพท์เท่านั้น

3

การเสนอขายให้กระทำได้ในวันจันทร์-เสาร์
ระหว่างเวลา 8.30 น.-19.00 น. เว้นแต่มีการนัดหมายล่วงหน้า
โดยความยินยอมของลูกค้า

4

ห้ามเสนอขายกับลูกค้าที่แจ้งบริษัทว่าเป็นผู้ไม่ประสงค์จะได้รับการ
ติดต่อ หรือลูกค้าที่ปฏิเสธการรับการเสนอขายมาแล้ว เว้นแต่เวลา
ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน นับแต่วันที่มีการปฏิเสธ หรือนับ
แต่วันที่บริษัทได้รับรายชื่อจากสำนักงาน คปภ. แล้วแต่กรณี

ผู้เสนอขายต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1

เมื่อมีการโทรศัพท์ไปยังลูกค้า ผู้เสนอขายต้องแจ้งชื่อตัว ชื่อสกุล เลขที่ใบอนุญาต (ถ้ามี) ชื่อบริษัทประกันชีวิต และต้องแจ้งทันทีว่าประสงค์จะเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย

2

หากผู้มุ่งหวังประสงค์ทำประกันภัย หรือไม่ต้องการรับการติดต่อ ผู้เสนอขายต้องยุติการเสนอขายทันที แต่หากลูกค้าต้องการทราบการได้มาซึ่งข้อมูลของตนเอง ผู้เสนอขายต้องแจ้งให้ลูกค้าทราบก่อน จึงจะยุติการสนทนาได้

3

เมื่อได้รับอนุญาตให้เสนอขายแล้ว ต้องขออนุญาตบันทึกเสียงก่อน หากได้รับอนุญาตให้เริ่มบันทึกเสียงและขอคำยืนยันการอนุญาตให้บันทึกเสียงอีกครั้ง และบันทึกเสียงต่อไปจนสิ้นสุดการสนทนา และให้เก็บหลักฐานการบันทึกเสียงนั้นตลอดอายุสัญญา หากไม่ได้รับอนุญาต ห้ามบันทึกเสียงใดๆ และให้ยุติการเสนอขายทันที

4

ผู้เสนอขายต้องแนะนำให้ลูกค้าทำสัญญาประกันชีวิตให้เหมาะสมกับความเสี่ยง และความสามารถในการชำระเบี้ยประกันภัย และบทสนทนาที่ใช้ในการเสนอขายต้องได้รับความเห็นชอบจากบริษัท

5

เมื่อลูกค้าตอบตกลงที่จะทำสัญญาประกันชีวิต ผู้เสนอขายจะต้องแจ้งการทำสัญญาประกันชีวิตไปยังบริษัทในโอกาสแรกที่สามารถทำได้ แต่ไม่เกินวันทำการถัดไป

6

ผู้เสนอขายจะต้องแจ้งให้ลูกค้าให้ลูกค้าทราบระยะเวลา ซึ่งลูกค้าจะได้รับกรมธรรม์ประกันภัยจากบริษัท หรือได้รับการติดต่อจากบริษัทเกี่ยวกับกรมธรรม์ประกันภัย

7

ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บริษัทส่งกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย บริษัทจะต้องโทรศัพท์ไปขอคำยืนยันจากลูกค้าอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้รับอนุญาตให้สนทนา จะต้องขออนุญาตลูกค้าบันทึกเทปสนทนา โดยต้องบันทึกตั้งแต่ได้รับอนุญาตจนกระทั่งสิ้นสุดจากการสนทนา และให้บริษัทเก็บเทปสนทนาไว้เป็นระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาของสัญญาประกันภัยนั้น

3

การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย ผ่านธนาคาร

ธนาคารต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยโดยพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต และต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

1

เสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยโดยพนักงานหรือลูกจ้างของธนาคารที่มีใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต และเป็นนายหน้ากระทำการแทนของธนาคารนั้น โดยเสนอขายได้เฉพาะภายในสำนักงานธนาคาร และสาขาที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป็นนายหน้าประกันชีวิต เท่านั้น

2

มีพื้นที่ในการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยแยกเป็นสัดส่วนระหว่างการฝากเงินและการประกันภัย

3

แสดงสำเนาใบอนุญาตนายหน้าประกันชีวิตประเภทนิติบุคคลของธนาคาร และของนายหน้าประกันชีวิตผู้เสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย ไว้ในส่วนที่ประชาชนมองเห็นได้ชัดเจน

4

แสดงให้เห็นปรากฏชัดแจ้งว่าเป็นการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย โดยอธิบายความแตกต่างระหว่างการประกันชีวิตกับการฝากเงินกับธนาคารก่อนเสนอขายทุกครั้ง

5

เอกสารประกอบการเสนอขาย เอกสารชี้ชวน จะต้องได้รับความเห็นชอบจากบริษัท โดยมีชื่อและสัญลักษณ์ของบริษัทให้เห็นเด่นชัด และมีข้อความที่แสดงว่าธนาคารเป็นนายหน้าประกันชีวิต

6

ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ของธนาคาร หรือการทำธุรกรรมของธนาคาร หากมีความคุ้มครองการประกันภัยรวมอยู่ด้วย ผู้เสนอขายต้องแจ้งให้ลูกค้าทราบ พร้อมทั้งแสดงให้ลูกค้าทราบชื่อบริษัทผู้รับประกันภัย ซึ่งลูกค้ามีสิทธิเลือกซื้อประกันภัยด้วยความสมัครใจ และปฏิเสธได้หากไม่เป็นความต้องการของตนเอง

4

การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย ผ่านทางไปรษณีย์

ให้กระทำได้โดยบริษัท หรือตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต และธนาคาร ที่บริษัทอนุญาตให้เสนอการขายผ่านทางไปรษณีย์ โดยต้องกำหนดให้ลูกค้าแสดงเจตนาขอทำสัญญาประกันภัยผ่านทางไปรษณีย์เท่านั้น

ตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต หรือธนาคาร ต้องใช้เอกสารการเสนอขายที่บริษัทเห็นชอบ โดยรายละเอียดเกี่ยวกับกรมธรรม์ประกันภัยที่เสนอขาย มีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- ชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อได้ของบริษัท
- เอกสารประกอบการเสนอขาย เอกสารสรุปความคุ้มครอง เงื่อนไข ความคุ้มครอง ผลประโยชน์ และข้อยกเว้นตามกรมธรรม์ประกันภัย
- จำนวนเบี้ยประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องชำระ ระยะเวลาเอาประกันภัย และระยะเวลาชำระเบี้ยประกันภัย
- วิธีชำระเบี้ยประกันภัย และวันเริ่มต้นความคุ้มครอง
- ระยะเวลาในการออกกรมธรรม์ประกันภัย หรือหนังสือรับรองการประกันภัย แล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ ให้แสดงชื่อและที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อได้ของตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต หรือธนาคารนั้นด้วย

5

การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย ผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์

ให้ดำเนินการโดยบริษัท นายหน้าประกันชีวิต
หรือธนาคาร เท่านั้น และต้องกระทำตามวิธีการ
แบบปลอดภัยในระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมาย
ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

กรมธรรม์ประกันภัยที่เสนอขายผ่านทาง
อิเล็กทรอนิกส์ ต้องได้รับความเห็นชอบจาก
นายทะเบียนให้เสนอขายผ่านทาง
อิเล็กทรอนิกส์ และเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ
เงื่อนไขการจ่ายผลประโยชน์ เบี้ยประกันภัย
หรือข้อมูลอื่นใดที่เป็นประโยชน์ในการพิจารณา
ตัดสินใจทำประกันภัยของลูกค้า
ตามที่สำนักงาน คปภ.ประกาศกำหนด

บริษัท นายหน้าประกันชีวิต และธนาคาร

ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการเสนอขาย ดังต่อไปนี้

1

แสดงขั้นตอนการขอทำประกันภัย ช่องทางการติดต่อวิธีการร้องเรียน และช่องทางการติดต่อในกรณีที่เกิดเหตุขัดข้องกับการให้บริการผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์

2

แสดงใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต ในกรณีนายหน้าประกันชีวิตหรือธนาคาร

3

แสดงวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าต้องการขายประกันภัยให้ลูกค้า และลูกค้าจะได้ประโยชน์อะไรจากการตัดสินใจซื้อ หรือแนะนำลูกค้าทำประกันชีวิตให้เหมาะสมกับความเสี่ยงและความสามารถในการชำระเบี้ยประกันภัย

4

แสดงข้อมูลเกี่ยวกับกรรมธรรม์ประกันภัย ดังต่อไปนี้

สรุปเงื่อนไขทั่วไป ผลประโยชน์ และข้อยกเว้นความคุ้มครอง

จำนวนเบี้ยประกันภัย ระยะเวลาเอาประกันภัย ระยะเวลาชำระเบี้ยประกันภัย

ค่าเตือนให้ลูกค้าศึกษา อ่าน และทำความเข้าใจ ในข้อมูลเกี่ยวกับกรรมธรรม์ประกันภัย

5

จัดให้ลูกค้าระบุตัวตน และยืนยันตัวตนก่อนแสดงเจตนาขอทำประกันภัย

6

เมื่อลูกค้าแสดงเจตนาขอทำประกันภัย จัดให้ลูกค้าระบบข้อมูลในการรับข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์

7

แจ้งช่องทางการชำระเบี้ยประกันภัย ในกรณีลูกค้าชำระเบี้ยประกันภัยโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ต้องเป็นการชำระเบี้ยประกันภัยเข้าบัญชีบริษัทเท่านั้น

8

ออกเลขที่อ้างอิงหรือเอกสารอ้างอิงทางอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมทั้งส่งข้อมูลเกี่ยวกับกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ลูกค้า

9

เมื่อมีการชำระเบี้ยประกันภัยแล้ว ต้องออกเอกสารการรับเงินของบริษัทให้แก่ลูกค้า

10

ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บริษัทส่งกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ลูกค้า บริษัทต้องขอคำยืนยันจากลูกค้าอีกครั้ง การขอคำยืนยันสามารถทำได้โดยการโทรศัพท์ไปหาลูกค้า หรือด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อื่น

การส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้แก่ลูกค้า ต้องส่งไปยังระบบข้อมูล
ที่ลูกค้าระบุไว้เท่านั้น และบริษัท นายหน้าประกันชีวิต หรือธนาคาร
แล้วแต่กรณี ต้องลงลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะที่เชื่อถือได้
ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
เว้นแต่สำนักงาน คปภ.จะประกาศไว้เป็นอย่างอื่น

6

การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย โดยวิธีอื่นนอกจาก ข้อ 1, 2, 3, 4 และ 5

การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยโดยวิธีอื่นนอกจาก
ข้อ 1, 2, 3, 4 และ 5 ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน
ทั้งนี้ ในการอนุญาตนายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไข เงื่อนไขเวลา
และวิธีปฏิบัติใดๆ ไว้ด้วยก็ได้

การฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ คปภ.

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการออก
การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันชีวิต
และการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันชีวิต
นายหน้าประกันชีวิต และธนาคาร

ในกรณีที่บริษัทฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขตามประกาศนี้ ให้สำนักงาน คปภ.
มีอำนาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1

มีคำสั่งให้บริษัทแก้ไขการดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายใน
ระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่ปรากฏว่าบริษัทมิได้ตั้งใจฝ่าฝืนหรือไม่
ปฏิบัติตามประกาศนี้ และเป็นเหตุที่อาจแก้ไขได้

2

มีคำสั่งให้ระงับการหรือดเว้นการดังกล่าว ในกรณีที่ปรากฏว่า
บริษัทไม่ดำเนินการตาม (1) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือจงใจฝ่าฝืน
หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศนี้

นอกจากการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นแล้ว การฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขตามประกาศนี้ หรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงาน
คปภ. ดังกล่าวข้างต้น สำนักงาน คปภ.มีอำนาจพิจารณาดำเนินการเพื่อบังคับโทษ
กับบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยประกันชีวิตได้อีกด้วย

ในกรณีตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต หรือธนาคาร
ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตาม
ประกาศนี้ ให้สำนักงาน คปภ. มีอำนาจดำเนินการดังต่อไปนี้

1

มีคำสั่งให้ตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกัน
ชีวิต หรือธนาคาร แก้ไขการดำเนินการให้เป็นไป
ตามประกาศนี้ภายในระยะเวลาที่สำนักงาน คปภ.
กำหนด ในกรณีที่ปรากฏว่าเป็นการกระทำ
ที่มีได้ตั้งใจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศนี้
และเป็นเหตุที่อาจแก้ไขได้

2

มีคำสั่งให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการ
ดังกล่าวข้างต้น ในกรณีที่ปรากฏว่าไม่ดำเนินการ
ตาม 1 โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือตั้งใจฝ่าฝืน
หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศนี้

นอกจากการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นแล้ว การฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติ
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามประกาศนี้ หรือการฝ่าฝืนหรือไม่
ปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงาน คปภ. ดังกล่าวข้างต้น นายทะเบียนมีอำนาจ
สั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้า
ประกันชีวิตได้อีกด้วย

หลักสูตร

(LAW-02) รอบรู้เรื่องกฎหมาย

รายงานบูรณาการการเรียนรู้

สงวนลิขสิทธิ์